KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
18

IN DIT NUMMER EEN HUMORISTISCH TEKENVERHAAL DOOR TIBET

De FAMILIE PIMPERNOLLE

Op de rand van de stad staan in een brede, stille laan nette, keurige huisjes met een tuintje en een ijzeren hekken. In een van deze huizen woont de familie Pimpernolle en de geschiedenis van deze familie begint op een Maandag om 6 u. 's morgens...
PANG
RAAAAAK PANG PANG
Hallo ! Kan je geen ander uur uitkiezen om dat voorhistorisch monster van stal te halen ?
Ha, Pimpernolle! Al wakker ? Goeie morgen, beste buurman !
PANG PANG
Het is nog niet genoeg dat hij me zó vroeg wakker maakt, hij neemt me in het ootje bovendien! Maar wacht, ik zal hem eens mores leren !
Toetoe, Edward, wind je niet op !
Het is toch tijd om op te staan! Ik haal de kinderen en maak het ontbijt klaar !
Goeie morgen, Mieke ! Goeie morgen, Kees ! Kom er vlug uit !
Morgen, mama !
Morgen, mama !
Ha, « beste buurman »!
Papa is vreselijk opgewonden! Ik wed dat hij er ten minste twee keer zal inkerven !
En ik wed dat hij er slechts ééns zal insnijden !
Plotseling...
HAAA!!!!!!!!!!!
Wat is er ? Aai ! Ik heb er in gesneden !
Wie schreeuwde er ?
Het is mama! Er is haar iets overkomen...
Wel, wat is er aan de hand ?
Oei ! Ik heb een muis gezien... een grote muis in mijn keuken!
Onzin! Er zitten hier geen muizen... Muizen in een nieuw huis, heb je dat al ooit gehoord ? Ik ben zo erg geschrokken dat ik er een heel stuk van m'n wang gesneden heb !
Ik heb gewonnen ! Je bent me een frank schuldig !
Wat hoor ik ? Mijn kinderen wedden ? Er is niets zo gevaarlijk als die « geluksspelen » !
We spelen niet op goed geluk af, papa ! Je snijdt je immers iedere dag !

Enkele minuten later zijn broer en zus op weg naar school...

Edward, je was veel te hard voor die kinderen !

Te hard ? Mijn voorvaders voedden hun kroost op met de zweep !

Ik zou even goed kunnen wedden, dat ik m'n been breek vandaag !

Wel, « beste buurman », niets gebroken ?

Scheer je weg !

Later in het kantoor van mijnheer Pimpernolle.

Men vraagt u! Ik geloof dat het je vrouw is!

HA?

Hallo ? Ben jij het ? Ja, ik ben het !... We moeten verhuizen ! De muis is teruggekomen en ze maakte een neus... Neen, ik ben niet ziek ! Ik ben alleen halfdood van schrik en ben nu bij een buurvrouw ! Voor niets ter wereld ga ik naar huis !

Wat ? Het huis verlaten voor een muis ? Nooit ! Mijn voorvaders waren krijgers en onze leuze is : « Overwinnen of gaan lopen ! » Wacht op me, ik kom dadelijk !

Niet lang nadien...

We gaan samen binnen en je zult zien, er is zo min een muis in ons huis, als hersenen in het hoofd van onze « beste buurman » !

Gewapend met een houten hamer zoekt Edward Pimpernolle heel het huis af. Z'n vrouw volgt hem, bevend van schrik...

Wie had er gelijk ? Van zolder tot kelder geen muizengaatje ! Je verbeelding heeft je parten gespeeld... Ik geloof dat je te veel werkt !

Deze namiddag gaan we naar de dokter, dat zal het best zijn. Ik denk dat het met je zenuwen niet best in orde is !

Kîîîîî!

Hé ? Wie floot daar ? Wie trok er aan m'n broek ?

HAAAA!..

De muis ! De muis ! Ze zit op je voet !

Hahaa, wacht even !

Daar !
Kiiiii!
OEI OEI!
Ik vang die muis, zo waar ik leef ! Waar is ze ?
Daar achter de plint !
We zullen de grote middelen gebruiken...
BOEM
Ziezo, je kan op je twee oren slapen ! Er is geen muis meer !
Arm beestje !
Wat zeg je ? Ja, zó zijn de vrouwen !
OEF!
Kiiiiii!
Ze leeft ! Ze leeft en ze durft me zelfs aanvallen !
Luister, ze lacht ! Ze lacht me vierkant uit !
Edward, neen !... De eieren !
Hi Hi Hi Hi!
Geef niets ! Als het moet eten we acht dagen lang eierkoek !
Kiiiiii!
KRAK
Ha, die gluiperd ! Daar zit ze nu op de hanglamp ! Mijn eer staat op het spel : « Zij of ik » !
Kiiiiiii!
KRAK!
Kiiiii!
Wacht, je zult eens zien uit welk hout een Pimpernolle gesneden is!
Neen, hou op ! Hou op ! Je zal alles stukslaan !
Wat zeg je ? Ophouden ! Wie is er begonnen ? Maar ik zal m'n tactiek veranderen. Mijn voorvaderen waren sluw... Sluit alle uitgangen en haal m'n visnet !
Enkele ogenblikken nadien, verlaten mijnheer en mevrouw Pimpernolle het huis. Ze zullen de muis buiten opwachten. Pimpernolle liet een kleine traangasbom springen. De muis moet, volgens hem, buiten komen...

Ben je er zeker van dat alle deuren en vensters gesloten zijn ?

Heel zeker ! Ze kan alleen langs deze deur buiten...

Wel, « beste buurman », ben je op jacht of is het een partijtje hengelen ? Je jaagt misschien op vliegende vissen ?

Je hebt je ogenblik slecht gekozen ! Indien je niet wenst te weten hoe mijn voorvaders zich van een « hinderlijke buurman » ontdeden, maak dan dat je wegkomt !

Goed, goed, maar, ik dacht... ik dacht dat...

Edward, daar komt ze !

Hoera ! Ik heb ze !

Je zult ze toch niet doden ?

Het spijt me, maar ze spotte met een Pimpernolle! Mijn voorvaderen zouden dat nooit vergeven...

Maar ze is toch zo lief... ze speelt zo graag... ik heb 'n idee !

Ik stuur ze op naar die « beste buurman », met mijn visitekaartje om de nek... Hahaha !

De arme kleine muis heeft alle hoop verloren... Ze voelt haar einde naderen. Ze hakte mijnheer Pimpernolle zo graag poetsen... Misschien heeft de buurman minder geduld of is hij veel handiger... Uit het net kan ze ook niet geraken.

Doch daar komen broer en zus blijgezind naar huis...

Haha, de « kinderen van Edward Pimpernolle » ! Hahaha !

Kjjjjjjjj!

Arm klein ding... Ze viel van de boom recht in het net, denk je ook niet, broer ?

We houden ze ! Zo'n klein levend dier in huis is nog veel gezelliger als een electrische trein !

Neen, je mag de dieren niet opsluiten ! Dat is heel slecht ! We moeten dat muisje vrij laten. Ik ben er van overtuigd, dat ze zal terugkeren om met ons te spelen !

Wat een snoes !... We moeten haar een naam geven...

Kjjjjjjjj

Hop ! Ze is weg !

Tot ziens, Kiki ! Kjjjjj, Kom spoedig terug !

Kjjjjjjj

SMAK!

Ze kent ons al! Ze werpt een kusbandje !

Mama, papa ! Jullie kunnen tevreden zijn, hoor ! We hebben een goed werk verricht...

En 's avonds is Pimpernolle er nog niet overheen...

Als ik er aan denk, dat ik in mijn handen het instrument hield om « die beste buurman » er eens flink door te nemen... Ach, mijn voorvaderen zullen zich schamen over mij...

Maar dat wisten we toch niet, papa ! Bovendien, de muis komt terug ! Ze komt terug, we zijn er zeker van...

EINDE

ZIJN BESTE OPSTEL

VERLEDEN week vertelde een leraar me dat hij in zijn klas een jongen heeft die niet tot de domsten behoort, maar nu eenmaal niet kan opstellen. Enkele tijd geleden had de leraar als onderwerp voor het wekelijks opstel het woord MOEDER gegeven.

Het beste opstel kreeg hij van de leerling die niet opstellen kon. Hoe dat zo ineens was gebeurd? Diezelfde jongen had een paar maanden te voren zijn moeder na een korte ziekte verloren en in zijn ontroerend opstel klonk zo eenvoudig en toch zo echt, de weemoed en de stille droefheid om het verlies van zijn lieve mama. Nu had hij niet naar woorden moeten zoeken.

« Toen ik dat opstel in de klas voorlas », zei de leraar, « hebben zelfs de rumoerigsten aandachtig geluisterd. De stilte die er op volgde was het beste bewijs, dat alle jongens waarlijk ontroerd waren en beter aanvoelden welk ongeluk hun vriend getroffen had en hoe gelukkig zij zich mochten achten iedere morgen hun lieve moeder te begroeten met een vrolijk: « Morgen, mama! » En een dikke zoen. »

Kuifje

DIT PRACHTIG ALBUM...

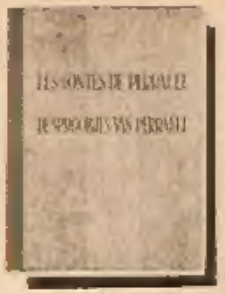

vertelt je de acht mooiste

SPROOKJES VAN PERRAULT

Je kan het illustreren met tweehonderd mooie kleurprentjes

De prentjes krijg je per reeksen van vijftig in ruil voor vijf en zeventig KUIFJE's PUNTEN.

JE KAN HET ALBUM VERKRIJGEN:

- In de KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel, tegen de prijs van 50 fr.
- Franco thuisbesteld tegen storting van 55 fr. op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

LOUIS CLAES VAN WATERSCHEI verdiende een mooie prijs voor zijn opstel over Pasen doch we hebben zijn volledig adres niet. Schrijft het ons vlug en duidelijk!

ANDRE FARSCH MEPPEL. — Hartelijk dank voor je lange, sympathieke brief. Onnodig te zeggen dat het ons veel genoegen deed! Hergé, Willy Vandersteen en Raymond Reding danken en laten je hartelijk groeten. In nummer 16 ging er een artikel over een schrijver. Hopelijk beviel het je!

RAYMOND GRAVENSTEYN, VAN HASSELT, wou graag lid worden van de Kuifje's Club, maar weet niet wat hij daarvoor moet doen. Dat is zeer eenvoudig Raymond! Je stuurt ons je naam, voornaam, volledig adres (alles in drukletters) je geboortedatum, een paspfoto en 10 frs. in postzegels en dan krijg je enige dagen later de mooie lidkaart van de Kuifje's Club, evenals de rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen. Wanneer mag ik je verwelkomen?

J. W. DEKKER VAN HILVERSUM (HOLLAND) is zo gelukkig aan « Kuifje » dat wanneer hij eens een nummer niet tijdig krijgt, hij zich dadelijk ongerust maakt en zijn pen neemt om het ontbrekende nummer op te eisen. Is je verzameling nu weer volledig beste vriend?

JAAP KONINGSBERGER, VAN LEIDEN (HOLLAND) heeft reeds 50 Kuifje's panten bij elkaar gekregen. Was je tevreden over je geschenk, Jaap?

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

OM HONDERD JAAR TE WORDEN...

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit*: Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R.: 1909.16 — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc — Gedrukt in hello door De Drukk, C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon.: fl. 4 per kwartaal.

6-5-54

't Prinske

STAN ROE GEROD

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

...t is « gecon- ...p calorieën ». ...etekent ? Heel ...t dat de dames ...dik kunnen van

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

De koning van de Zwarte Ratten zat het hevigst met zijland van Chlorophyl aan te vallen. De ratten duiken, doch...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

KUIFJE (...
helle door ...

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

LUISTERAPPARATEN TEGEN INSECTEN

SOMMIGE insecten kan men horen knagen, anderen niet. Dit komt niet, omdat hun geknaag geen geluid maakt doch omdat het zo zwak is dat we het niet meer kunnen horen. Enkele geleerden van Kansas State College hebben een electronisch luisterapparaat ontworpen, waarmee het mogelijk wordt de insectenlarven bezig te horen in de graankorrels op zolders en in silo's en zo de aantasting van het graan te constateren. Wanneer je weet, dat er in grote graansilo's duizenden ton waardevol graan opgestapeld ligt, snap je meteen dat het van groot belang is te weten of er zich insectenlarven hebben ingenesteld en, zo ja, deze zo spoedig mogelijk onschadelijk te maken.

De bewoners van Lilliput, het landje dat alleen in de verbeelding van Jonathan Swift bestond, en waarvan de bewoners niet hoger waren dan een duim, zie je hier in vlees en bloed. Onze lezers die naar het circus geweest zijn kennen ze vast, want ze traden er op tijdens het Knijfjesfeest.

GROTE HERRIE IN MEXICO-CITY

OPSTAND? Revolutie? Neen, veel erger nog! Een grote basketballwedstrijd werd afgelast doch, op het ogenblik van deze beslissing, bevonden er zich reeds vijftien duizend basketballenthousiasten in het sportgebouw... Ze waren zo duivels kwaad, dat zij de tribunes in brand staken. De politie moest met traangasbommen en vuurwapens tussenbeide komen. Het eindresultaat luidde: drie hersenschuddingen, tientallen gebroken benen, honderden processenverbaal en drie duizend dollar brandschade!

Wie durfde dagr beweren dat apen geen nette dieren zijn! Deze foto logenstraft die bewering, maar of niet?

Weet niet de [illegible] album

DE RUITENTIKKER

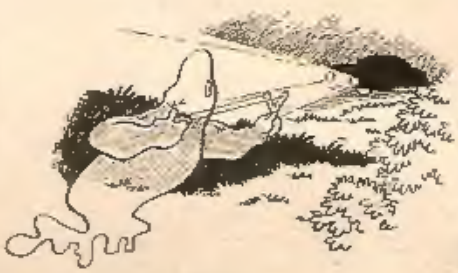

EEN spook waarvan heel Engeland spreekt werd « Ruitentikker » geheten en het opereert sedert 1951 op de grote weg die, dwars door de heuvelen van Surrey, van het dorp Esher naar Cobham loopt. Op deze weg vliegen de voorruiten van de auto's, zonder kenbare oorzaak, aan scherven. Er zijn reeds meer dan honderd gevallen gesignaleerd. Men meende eerst dat er hier een kwajongen aan het werk was, doch uit een onderzoek bleek de onschuld van de dorpsjeugd. Vervolgens werd de weg dagelijks gebarsteld, dag en nacht was de politie op de been maar de ruiten bleven breken... zelfs de ruiten van de politiewagen moest er aan geloven! De « slechte geest » gaf zijn actie niet op maar werd moderner want hij viel zo pas een vliegtuig aan! Het kompas van een vliegtuig vloog aan stukken toen het toestel zich op 350 meter boven de bewuste weg bevond. Het geheim blijft onopgelost en de Britten kijken met nieuwsgierigheid uit naar het volgend slachtoffer van de « Ruitentikker ».

DE SPROOKJES VAN MOEDER DE GANS

PERRAULT was advocaat en dichter die, toen hij zeventig jaar oud was, sprookjes schreef, ze bundelde en liet uitgeven onder de titel: « Sprookjes van Moeder de Gans ». Het was in 1697 dat het boek te Parijs verkocht werd, verlucht met gekleurde prenten. Ontelbare herdrukken en vertalingen zijn sedertdien gevolgd en nu twee en halve eeuw hebben die sprookjes nog niets van hun frisheid en charme ingeboet.

POLITIEAGENTEN MET EEN ANTENNE OP HET HOOFD!

DE politieagenten van Atlantic City (New Jersey, U.S.A.) werden voorzien van een radio-ontvangsttoestel met 4 lampen dat slechts 141,75 gram weegt en de grootte heeft van een pakje sigaretten! Het kan in de binnenzijde van de kepi vastgehecht worden, terwijl de antenne er boven op werd geplaatst!

BIER VOOR DAMES?

EEN bronwerij van Omaha, in Nebraska, ontfermde zich over de dames die graag hier drinken en brouwt thans een speciaal fijn vrouwen bier. Het heeft een uiterst fijn niet-bitter aroma en het is « gecontroleerd op calorieën ». Wat dit betekent? Heel eenvoudig dat de dames er niet dik kunnen van worden!

ETEN O

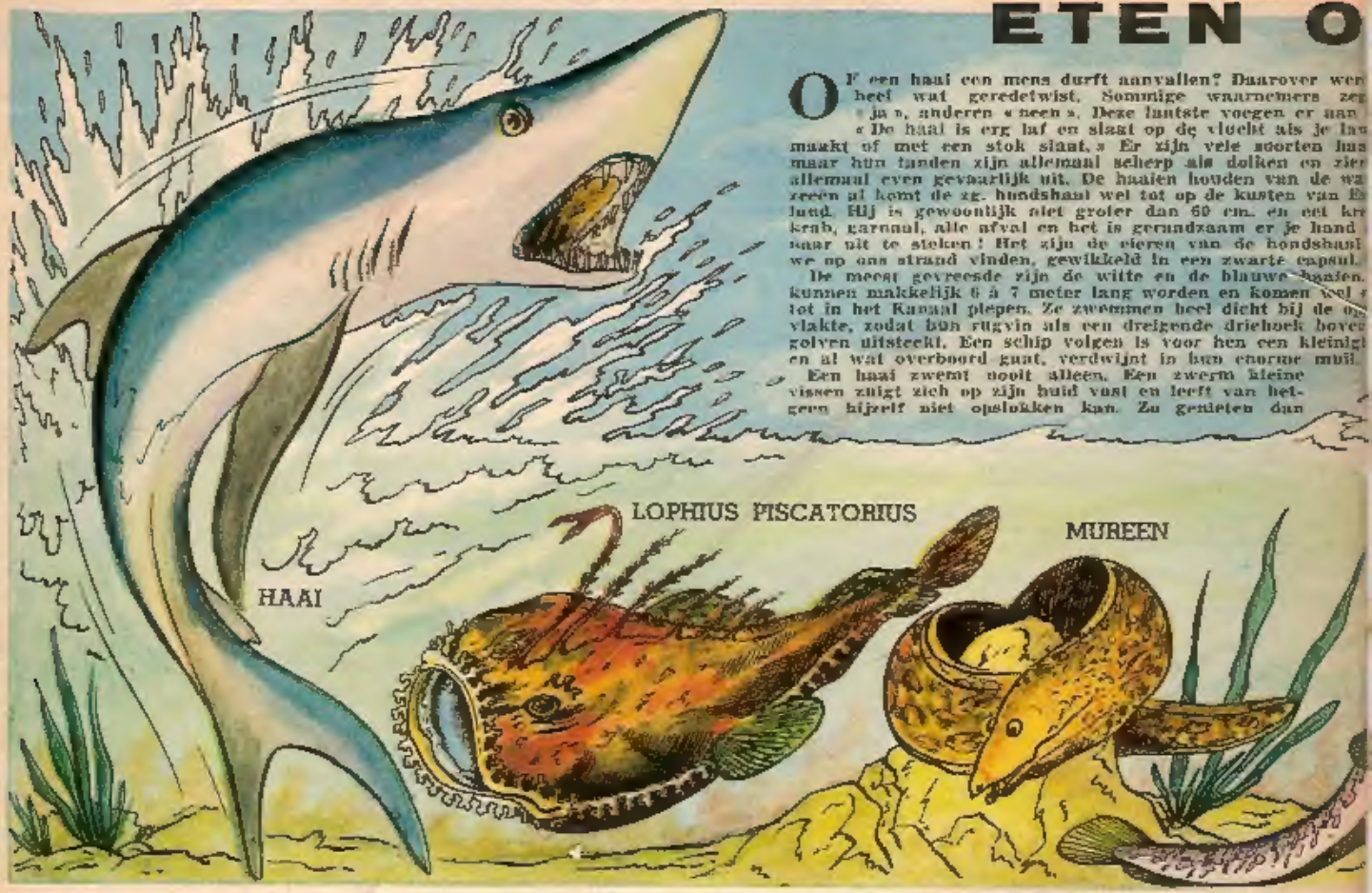

OF een haai een mens durft aanvallen? Daarover wer heel wat geredetwist. Sommige waarnemers zeg « ja », anderen « neen ». Deze laatste voegen er aan « De haai is erg laf en slaat op de vlucht als je hem maakt of met een stok slaat. » Er zijn vele soorten haa maar hun tanden zijn allemaal scherp als dolken en zie allemaal even gevaarlijk uit. De haaien houden van de wa zeeën al komt de zg. hondshaai wel tot op de kusten van En land. Hij is gewoonlijk niet groter dan 60 cm. en eet kr krab, garnaal, alle afval en het is geraadzaam er je hand naar uit te steken ! Het zijn de eieren van de hondshaai we op ons strand vinden, gewikkeld in een zwarte capsul.

De meest gevreesde zijn de witte en de blauwe haaien. kunnen makkelijk 6 à 7 meter lang worden en komen veel tot in het Kanaal piepen. Ze zwemmen heel dicht bij de oppervlakte, zodat hun rugvin als een dreigende driehoek boven golven uitsteekt. Een schip volgen is voor hen een kleinigh en al wat overboord gaat, verdwijnt in hun enorme muil.

Een haai zwemt nooit alleen. Een zwerm kleine vissen zuigt zich op zijn huid vast en leeft van hetgeen hijzelf niet opslokken kan. Zo genieten dan

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE

F GEGETEN WORDEN

meteen de kleinen en zwakken van een gratis lijfje over de oceaan.

De barracuda is nog zo'n exemplaar dat men liefst niet te na komt. Het is een soort snoek die twee meter lang kan worden. Zijn tanden zijn ijzersterk en zijn stekelige rugvin is een gevaarlijk wapen. In Amerika is de jacht op deze gevaarlijke vissen een zeer geliefde sport geworden. Aan de haak van een zware en sterke hengelroede wordt een stuk vlees gebeten. De barracuda bijt toe en zit gevangen. Hij weert zich op een vreselijke manier doch, zodra de hengelaar er in slaagt de barracuda met zijn snuit boven te trekken staat er iemand gereed om een pijl met metalen punt tussen de ogen van de vis te planten.

De Longustroom heeft een bewoner die men niet onderschatten mag. Het is de grote waterhond. Maak je ooit een boottochtje op deze stroom, laat dan je voeten met in het water hangen want je zou je grote teen wel eens kunnen kwijtraken! De grote zeehond bijt een vingerdik touw en een stevige koperdraad door als een strohalm.

De zeeaal heeft een muil die er uitziet als een zeer geraffineerde zuiger en een lange, ruwe tong. Ze zuigt zich letterlijk vast op een kleine vis of op de schaal van een oester. De zeeaal heeft waarschijnlijk zijn naam te danken aan zijn lange snor. Zijn muil, gewapend met talrijke naaldfijne tanden staat altijd open. De grote zeeaal kan twee tot drie meter lang worden. Hij heeft het zowel op levende als dode prooien gemunt en trekt vooral 's nachts op jacht.

GEVAARLIJKER is de mureen die aan de rotsachtige kusten verblijf houdt. De beet van een mureen is ernstig omdat de wonde onmiddellijk ontsteekt. Deze vissen houden van een lekker hapje, doch worden zelf als een lekkernij aanzien en verschijnen gekookt en gebraden op de feesttafel. De Romeinen uit de Oudheid aten er duim en vingeren aan af en kweekten ze in vijvers. Sommige patriciërs trachtten de murenen zo tam te maken, dat ze uit de hand kwamen eten. Daarvan kan je karpels bv. ook wennen. Naar het schijnt wierpen die Romeinse heren in een kwade bui hun slaven voor de murenen.

De Lophius piscatorius is een exemplaar met gekromde tanden dat heel vaak vissen aanvalt die veel groter zijn. Dan zie je de tragi-komische scène van de vraatzuchtige vis die z'n prooi niet kan inslikken, z'n kaakbeenderen ontwricht en ten slotte moet stikken.

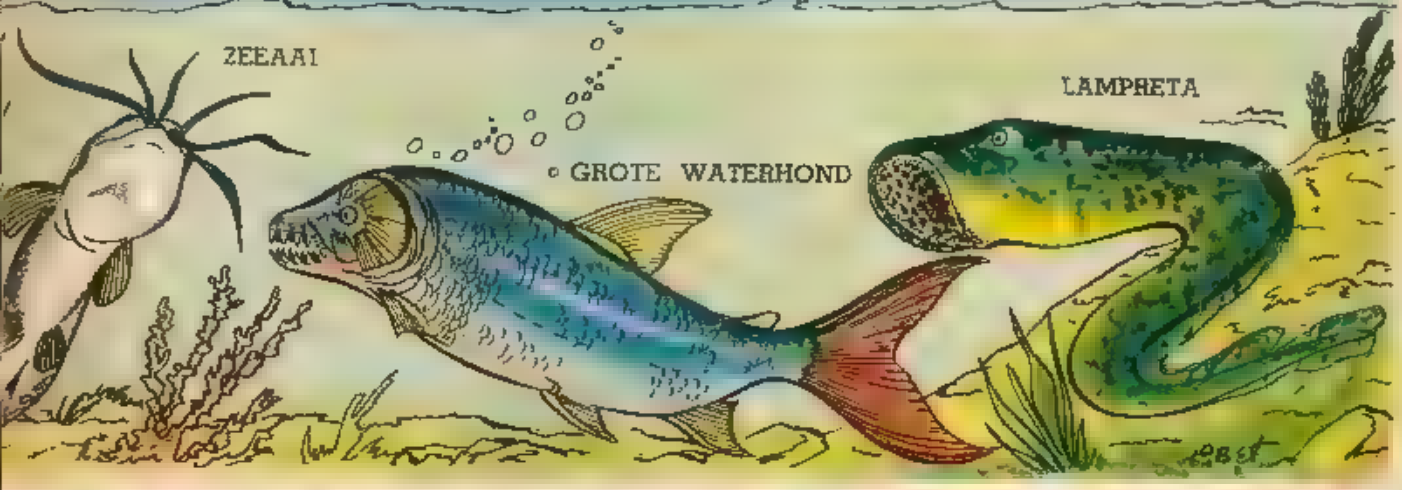

RUITER

Koenraad vertrekt met het handvol geroouwen dat hem nog overbleef de burcht. Z' worden aangevallen door een groep boeren.

SPEELGOED VOOR GROOT EN KLEIN

EEN week vóór de opening van de wereldtentoonstelling van de foto- en filmindustrie te Keulen kon men in die als een phoenix uit zijn asse herboren stad, geen hotelkamer meer krijgen.

En wanneer men dan de eerste dag van de « Photokina » (zo heet die wereldtentoonstelling in die eindeloze hallen aan de overkant van de Rijn wandelde kon men dat best begrijpen. Men zag er de mensen uitwijken voor Indische prinsen. Tot de nieuwsgierigste bezoekers behoorden de Amerikaanse negers met één fototoestel in de hand minstens één rond de hals en een paar in de zakken van hun jas. Japanners bestudeerden de nieuwe modellen als echte kenners, en hielden die wonderwerkjes van Duitse fijnmechaniek als juweeltjes in hun handen. (De Japanners hebben bijna alle bekende Duitse camera's zeer getrouw gecopieerd en trachten er de Amerikaanse markt met dumpingprijzen mee te veroveren.) Men hoorde er bijna even veel Engels spreken als Duits, want er waren zeer veel Amerikanen, niet alleen officieren en soldaten van het bezettingsleger, maar tevens persen kunstfotografen die zich de moeite getroost hadden even met een Clipper over de wijde plas te vliegen. Het Duits publiek was zeer verscheiden. Enerzijds waren de mannen van de oude garde op post kunstfotografen die met onmogelijke onderwetse houten camera's wondermooie foto's weten te maken, nerveuze persmannen met hun electronische bliztoestellen, steeds op zoek naar goede beelden en nieuw en beter materieel. Zondagsfotografen met hun goedkope « harmonika »-toestellen in lederen zakjes om de hals waren er ook legio. Zij komen er dromen van een nieuw en ultramodern fototoestel waar ze nu al zolang voor sparen en dat ze misschien nooit zullen kunnen kopen, want het spaargeld wordt zo makkelijk aangevreten door een onvoorziene tegenslag in het huishouden. Naast al die kenners liepen honderden opgeschoten jongens in korte broek met goedkope kopieën van peperdure camera's. Zij zijn steeds bereid de oudere generatie en de rijken te bewijzen, dat zij met hun kleine toestellen minstens even mooie foto's kunnen maken als de ouderen, die het zo goed kunnen zeggen, maar niet altijd zo goed doen. En inderdaad de tentoonstelling van door de jeugd genomen foto's deed menige in het vak vergrijsde met een licht hoofdknikje aan zichzelf toegeven dat het ding nog zo kwaad niet is wat die apostelen van het jongste uur uit hun doosjes weten te halen.

DE NIEUWIGHEDEN

DE revelatie van de Photokina was de nieuwe Leica. De verstokte Leica liefhebbers kregen het de laatste jaren hard te verduren van de aanhangers van modernere kleinbeeldtoestellen, en dat kun je niet met je Leica en dat ook niet en dat gaat veel beter met mijn camera, probeer jij het maar eens zó vlug en zó goed te doen! De Leicagetrouwen hebben hun « verouderd » toestel met hand en tand verdedigd en met menige krachttoer bewezen dat er met dit « verouderd » ding meesterwerken te maken waren. De nieuwe Leica bevat een hele reeks verbeteringen, waaronder de voornaamste wel de met de lens gekoppelde lichtmeter is. In het vervolg geen onder- of overbelichte opnamen meer! Wat een buitenkansje voor beminnaars.

De amateurs Leica stond echter niet alleen met wat nieuws.

Er viel heel wat te bekijken. Kodak Retina pakte uit met een verbeterd model met ingebouwde lichtmeter (in de aard van de Zeiss-Contessa). De sneltamera Robot toonde trots zijn nieuw model « Royal » dat 8 foto's per seconde en tot 24 foto's zo maar achter elkaar kan maken. Ze hebben zelfs een speciaal bijbehoren vervaardigd waarmee het mogelijk wordt 400 foto's na elkaar te maken!

Duitsland volgt de Amerikaanse mode inzake stereo. Er waren verschillende nieuwe Duitse stereocamera's te zien, die echte meesterwerkjes zijn.

Ook Zeiss heeft voor zijn wereldberoemde Contax stereoobjectieven gebouwd. Onder de opvallende nieuwigheden dient ook de nieuwe Bertram-perscamera 6 x 9 vermeld. Die is werkelijk het nec plus ultra op persfotografiegebied. In een handomdraai kan men de lenzen (groothoek normaal en tele's) verwisselen, en automatisch wordt de gekoppelde telemeter aangepast. En dat is niet alles, maar het zou ons te ver leiden daar over uit te wijden.

Opgemerkt werden eveneens de speciale omhulsels die Robot en Rollei voor hun camera's gebouwd hebben om onderwateropnamen mogelijk te maken. Een ander merk exposeerde een nieuwe lichtmeter, niet eens zo groot als een luciferdoosje! Bertram bracht een lichtmeter die je met een druk op een knopje automatisch de juiste belichtingstijd aanwijst. En last but not least een verrekijker gekoppeld met een minuscuul fototoestelletje.

In Keulen was er heel wat nieuws te zien, dat weer stof levert voor eindeloze discussies onder de liefhebbers en specialisten. Jammer dat dit speelgoed zo duur is. Maar ja, ook inzake fotografie moet men juist weten wat men wil, en kiezen is de kunst.

Johan de BRABANDER

ER WAS EENS...

EEUWEN en eeuwen geleden deed de mens, op zekere dag, een belangrijke ontdekking.

Hij ontdekte HET WIEL!

Hoe de mens in de loop van de eeuwen van dit eenvoudig wiel tot aan de AUTOMOBIEL, dat wonder van de techniek dat iedereen meent te kennen, gekomen is?

Het is een boeiende geschiedenis die je kan leren als je de prachtige chromo's AUTOMOBIEL van de collectie ZIEN en WETEN verzamelt.

Je krijgt de mooie chromo's ZIEN en WETEN in ruil voor KUIFJE's BONS!

Zijn op dit ogenblik verkrijgbaar: de reeksen 1, 2 en 3.

Per reeks van zes: 100 punten.

DE KUIFJE's BONS VIND JE OP VOLGENDE PRODUCTEN

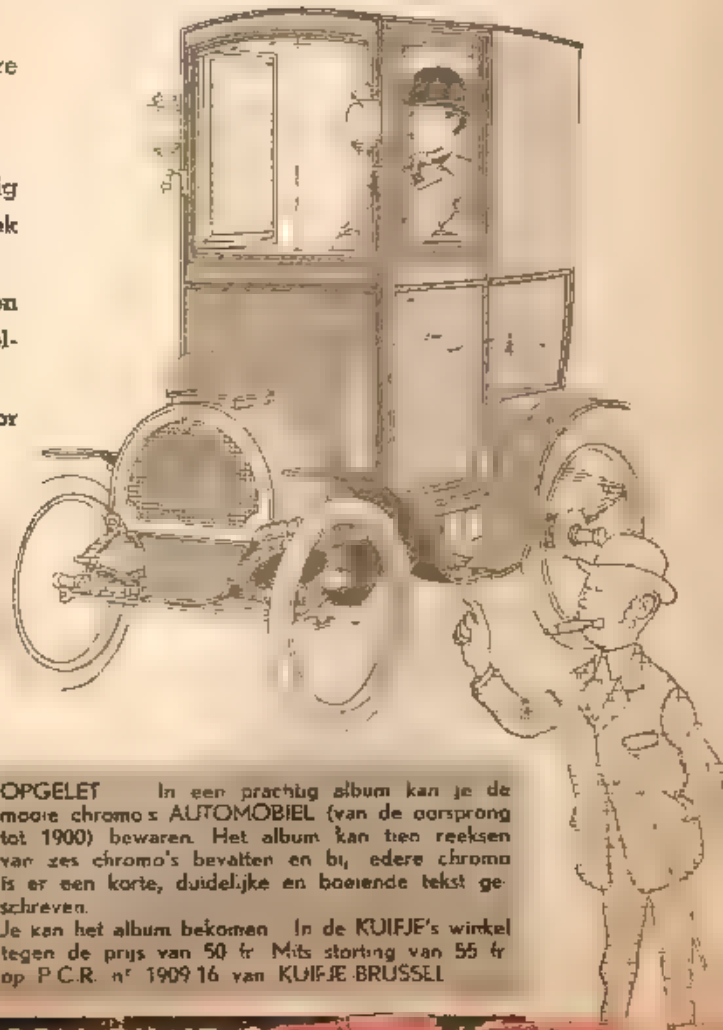

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

OPGELET In een prachtig album kan je de mooie chromo's AUTOMOBIEL (van de oorsprong tot 1900) bewaren. Het album kan tien reeksen van zes chromo's bevatten en bij iedere chromo is er een korte, duidelijke en boeiende tekst geschreven.
Je kan het album bekomen In de KUIFJE's winkel tegen de prijs van 50 fr Mits storting van 55 fr op P.C.R. nr 1909 16 van KUIFJE BRUSSEL

GOUD VOOR ROME

De beker met het goud gekregen van de man met de purpere mantel

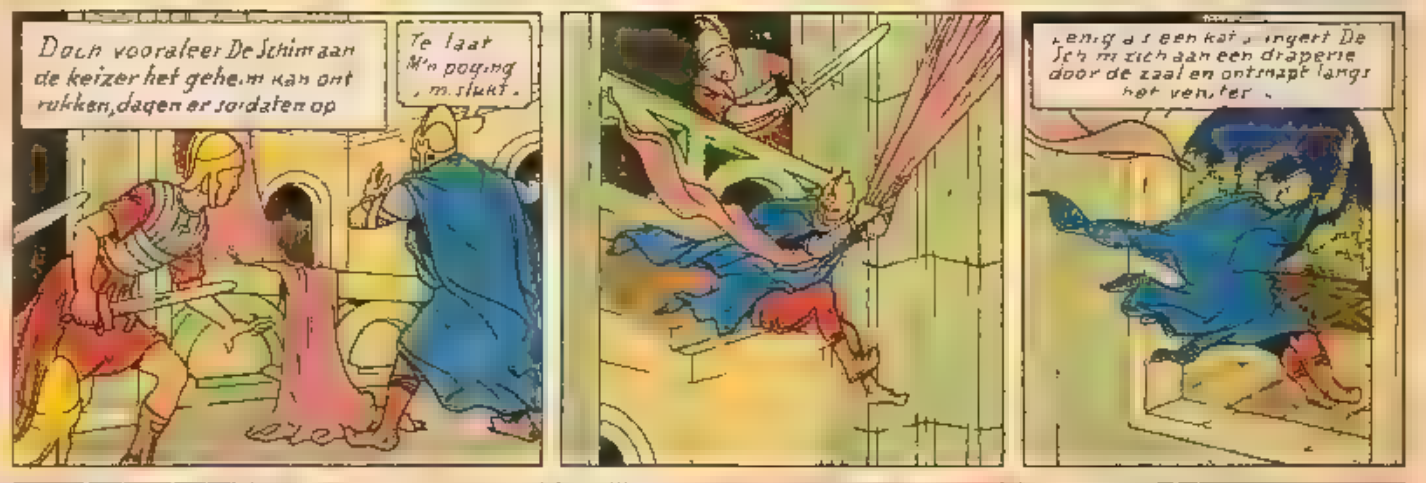

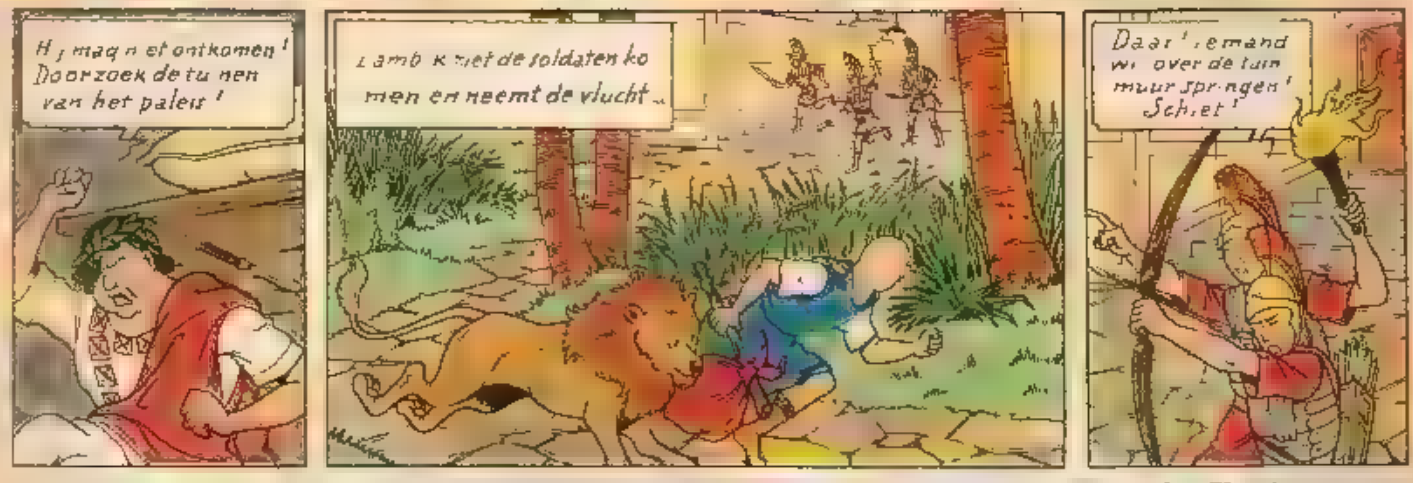

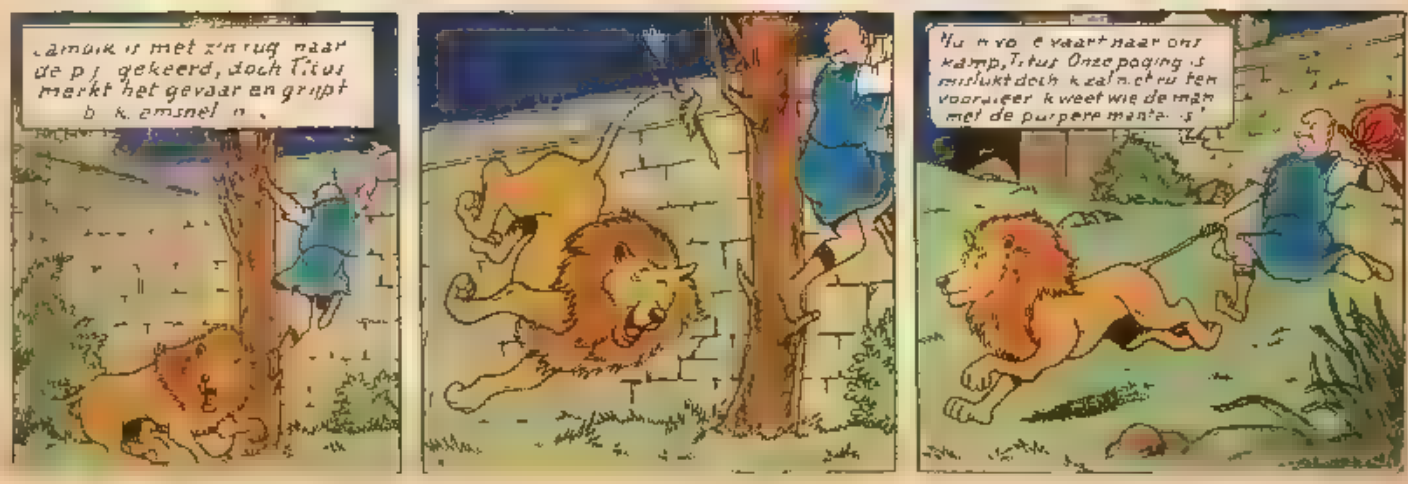

Wees niet de laatste om prat te beleven aan het album « HET SPAANSE SPOOR » van Willy Vandersteen!

HET SPOOKSCHIP

VERHAAL DOOR Y. DUVAL
Geïllustreerd door Fr. CRAENHALS

M'N vriend Harry Burton, een reder van Newcastle, had me uitgenodigd voor een partijtje. Na het avondmaal stonden de dames op en gingen naar het salon, zoals dit in Engeland gebruikelijk is. De heren bleven zitten om een fijne sigaar te ontsteken en aan de likeuren te nippen.

— Proef deze zuivere havana's eens, zei Harry, ze komen regelrecht van Cuba. M'n oom, kommandant Sam J. Burton, je tafelbuur, bracht ze mee voor me. M'n oom is een ouwe zeerob die ik-weet-niet-hoeveel-keren de wereld heeft rondgevaren!

— Dat is waar, lachte de kommandant. Ik deed vele keren de reis rond onze goeie, ouwe planeet. Ik ben al vijf en veertig jaar zeeman. Ik heb nog de goeie ouwe tijd van de zeilschepen gekend! Dat was een ander leven!

— Dan heb je zeker heel wat herinneringen, kommandant. Stormen, ijsbergen, schipbreuken en al andere gevaren van de zee.

— In de tijd waar ik over spreek, de tijd van de zeilschepen, vormden de spookschepen het grootste gevaar van de oceaan.

— Spookschepen? Ik meende dat die allezin in de verbeelding van de zeelui bestonden, allemaal afgeleid waren van de beroemde legende van de Vliegende Hollander, ofwel nog van het thans opgeklaarde geheim van de « Mary Céleste »!

— Dat is een vergissing, hoor! zei de oude officier terwijl hij z'n glas nog eens met whisky vulde. In 1910 zwierven er meer dan achthonderd spookschepen over de wereldzeeën. Het waren eigenlijk nog slechts wrakken van boten die drijvend bleven nadat ze, om een of andere reden, door de bemanning verlaten waren. Sommige plaatsen, de Golf van Mexico bv., waren er letterlijk van vergeven! Ik ken een zeer zonderlinge geschiedenis over een van die spookschepen en ze is echt gebeurd! Ik was toen pas vijftien jaar en maakte deel uit van de bemanning van de « Malgache », een statige driemaster. We hadden New Foundland sedert twee dagen verlaten en voeren in een lichte nevel, die gewoonlijk over de grote banken hangt.

Door een brusque daling van de temperatuur werd de mist echter plotseling veel dichter. Weldra voeren we door de « erwtesoep », die door alle zeelui gekend en gevreesd wordt. We voeren blind en van op de boeg kon je de boegspriet van ons schip niet meer zien. De mist kroop in onze kleren als een natte, kleverige watte. Ononderbroken huilde onze misthoren. De kommandant, die vreesde voor aanvaringen, had enkele matrozen in de ra van de grote mast gezet, die uit volle borst moesten alarm schreeuwen wanneer ze een hinderpaal bemerkten. We waren allemaal doodmoe van in die grijze ondoordringbare nacht te staren.

Drie dagen lang hing die donkere, akelige gordijn reeds rond ons schip en nog was er geen lichtstraal te bespeuren. Op een morgen, het moet ongeveer zes uur geweest zijn — doch mag je in dergelijk geval nog wel spreken van dag of nacht? — verscheen er een grote, witte muur op enkele meter van de « Malgache ».

Niemand van ons kon een kreet van verrassing en angst bedwingen... Het was een driemaster, net als onze boot, die met alle zeilen in top tamelijk vlug op ons toekwam en rakelings naast ons voorbij scheerde. We hoorde z'n wand tegen de wand van ons schip schuren. De ra's stootten tegen elkaar en enkele touwen knapten af als snaren van een viool.

Nauwelijks van onze verrassing bekomen, was het spookschip alweer verdwenen in de dikke mist. De opgelopen averij was onbelangrijk, we waren op het nippertje aan de dood ontsnapt. De kommandant liet het verzamelen blazen en we verschenen allemaal, nog een beetje bleek en met bevende knieën, op het dek. Eén man ontbrak op het appel! Het was Mac Kennedy. Hij was afkomstig uit het Land van Wales, een kerel als een boom en van de duivel niet vervaard. Hij was in de mast gekropen om te trachten met z'n geoefend zeemansoog door de erwtesoep te boren. Zou hij gevallen zijn? Ja, dat kon wel niet anders. De reddingsboei werd in zee geworpen en twee uren lang cirkelden we in de omgeving... Het was vergeefse moeite. Hoe wil je in zo'n mist een drenkeling opvissen? Naast de naam van Mac Kennedy werd « vermist » geschreven.

★

ENKELE jaren gingen voorbij. Ik was ouder geworden, had enkele strepen op m'n mouw en voer als derde luitenant op een clipper die de regelmatige dienst met Indië onderhield. De geschiedenis met het spookschip was ik helemaal vergeten. Op zekere dag stond ik te Bombay op de kaai en hield een oogje op de lading putte die in het ruim werd geschud. Plotseling klopte er iemand op m'n schouder. Ik draaide me om en meende te dromen... Een reus van een vent met gebruind gezicht lachte al z'n tanden bloot en riep:

— Herken je me niet meer?

— Mac Kennedy, stamelde ik. Mac Kennedy die verdween, even nadat we uit een haven van New Foundland waren vertrokken. De kommandant van de « Malgache » heeft voor jouw een begrafenisplechtigheid gehouden en we hebben ze allemaal met ontbloot hoofd bijgewoond op het dek in een dichte, dichte mist... Maar hoe kom je hier?

Op zekere dag stond ik te Bombay op de kaai, toen iemand op m'n schouder klopte...

En toen vertelde Mac Kennedy me zijn ongelooflijk avontuur. Hij had een slag gekregen van het zeil van het spookschip en was neergetuimeld... niet in zee doch op het dek van het vreemde schip... Ieder ander mens zou daarbij de nek gebroken hebben, maar Kennedy was van ijzer en staal! Hij had natuurlijk enkele uren buiten Westen gelegen en toen hij de ogen opende, was de nevel opgetrokken en dreef hij met z'n notedop een onbekende bestemming tegemoet...

(Verv. blz. 18.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ROBINSON CRUSOE

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

Robinson vertelt over het verhaal van de kolonisten. hij geeft een feestmaal en zeilen naar Bahia. Hij ontmoet kano's bemand met kannibalen

19 MIJN neef liet twee sloepen, bemand met gewapende matrozen, in zee af om de wilden te verhinderen onze boot in brand te steken. Toen de kano's dichtbij waren stormde ik Vrijdag de mast in om aan de inboorlingen te vragen welke hun bedoelingen waren. Nauwelijks boven schreeuwde Vrijdag : « Pas op ! Ze schieten ! » Het was, helaas ! reeds te laat. Driehonderd pijlen kwamen op ons schip terecht en mijn trouwe Vrijdag werd dodelijk gewond. De dood van m'n beste vriend maakte me razend en ik gaf het bevel de negen kanonnen te laden. Bij de eerste losbranding zonken een dertig kano's. De overigen maakten vlug dat ze uit het gezicht verdwenen waren. Vrijdag werd plechtig in zee neergelaten en elf salvo's weerklonken als eresaluut aan de trouwste en beste vriend die ik ooit in m'n leven heb gehad...

20 TIEN dagen na deze triestige gebeurtenis, gingen we voor anker in de Allerheiligen baai, d.i. te Bahia. Ik kreeg van de gouverneur de toelating mijn vermoot op te zoeken. Dan liet ik de boot, die ik uit Engeland had meegebracht, loeien steken en laden met het vee dat ik aan de kolonisten beloofde. Een van onze matrozen was bereid er mee naar het eiland te stevenen. Ik gaf hem een brief mee voor de gouverneur, waarin ik vroeg de matroos een stuk land te geven om zich als kolonist te vestigen. Een Portugees en zijn familie, die door de autoriteiten onrechtvaardig vervolgd werd, ging eveneens aan boord van de sloep. Met tranen in de ogen nam ik van hen afscheid. De lust naar het avontuur had me weer te pakken en ik wou opnieuw de wereld rond reizen

21 VAN Bruxillë wendden we de steven naar de Kaap de Goede Hoop en vandaar naar Madagascar. De bewoners van dit mooie eiland zijn niet zeer kalm en vredelievend van aard. We werden er nochtans goed ontvangen en de inboorlingen aanvaardden het runderen te ruilen voor allerlei snuisterijen die wij hadden meegebracht, zodra wij onze « markt » zouden afgebakend hebben. Dat is het gebruik op het eiland. Inboorlingen en vreemdelingen hakken ieder drie boomtakken met veel loof af en planten die recht voor zich in de grond. Dit betekent, dat beide partijen vrede wensen. Verder dan deze takken mag niemand komen, dit zou een oorlogsverklaring zijn. Op neutraal gebied, de plaats tussen de takken van beide partijen, wordt de markt gehouden. De inboorlingen planten hun speren in de grond alvorens dit gebied te betreden, de vreemdelingen leggen hun wapens neer

22 OP een avond waren wij als naar gewoonte aan wal gegaan. Ik merkte dat er meer inboorlingen dan anders op de markt waren. Alles verliep nochtans altijd tekend. We kregen zelfs melk in ruil voor enkele kralen uit glas. Alles was rustig en vredig en de matrozen besloten de nacht aan wal door te brengen in een hut, die ze zelf gemaakt hadden. Ik had een bang voorgevoel en bleef er niet aan heel de nacht aan land te blijven. Onze sloep lag slechts op een boogscheut van de oever en twee matrozen hielden er de wacht op. Ik zond een van hen uit om enkele flinke takken met veel loof te snijden waarmit ik een soort dak vlocht. Ik lei me neer op een zeil en sliep onder het koel lover weldra in. Het was ongeveer twee uur in de nacht toen ik door vreselijke kreten opgeschrikt werd...

23 HET was een van de matrozen die aan land was gebleven en smeekte met de boot te naderen, anders zouden ze allemaal vermoord worden. Op hetzelfde ogenblik hoorde ik vijf geweerschoten. Ik laadde onze geweren en de matrozen roeiden naar wal toe. We waren er vlug, doch het was onmogelijk aan land te komen. Onze lui, op de hielen gevolgd door drie- of vierhonderd inboorlingen, sprongen in het water om al zwemmend de boot vlugger te bereiken. Op de negen konden er zich slechts zeven redden en drie daarvan waren zwaar gewond. Nauwelijks waren ze in de boot gehaald, of een regen pijlen plofte op ons neer. Alhoewel het licht van de maan ons niet toeliet de wilden duidelijk te zien staan, schoten we. Aan het gegil dat op de oever weerklonk bleek duidelijk dat we doel troffen

24 ONZE positie was eerder netelig. De wilden bleven, ondanks de verliezen die ze leden, in stugorde langsheen de oever geschaard. Wanneer het licht zal worden en ze ons zullen zien, zullen ze ons heel zeker treffen. Het zijn zeer knappe schutters ! Met één pijl treffen ze de kleinste vogel in volle vlucht. Zelfs ondanks de duisternis was hun geschut ook nu heel juist gericht en we waren verplicht plat in de sloep te blijven liggen en ons te beschutten met planken en banken die bij de hand waren. Het was onmogelijk het anker te lichten of de zeilen te hijsen. Bij de geringste beweging die iemand van ons maakte om overeind te komen, zoefden de pijlen rond ons hoofd

Wordt vervolgd

Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

Van Frans Craenhals

De generale repetitie liep vlot van stapel en Pom, Teddy en Maggy werden door hun vrienden duchtig gefeliciteerd. Iran nummer zou een reuzensucces worden...

In de stad verschenen op muren en schutsels grote, bontgekleurde reclame affiches. Alle voorbijgangers bleven er voor staan...

CIRKUS TOCKBURG

Tevredenheid werd een speciale voorstelling voor de jeugd aangekondigd met Pom en Teddy als grote vedetten...

O, papa ! Kijk, Pom en Teddy ! Mogen we naar het cirkus ?... We hebben toch een mooi bulletin mee naar huis gebracht... en...

Jullie mogen gaan. Dat is beloofd !

CIRKUS TOCKBURGER
SPECIALE NAMIDDAGVERTONING
POM en TEDDY
OP 6-13
20-27
MET DE KLEINE AMAZONE
MAGGY

Mijnheer Tockburger is in zijn nopjes, want nauwelijks zijn de deuren open of honderden kleuters nemen hun plaatsen stormenderhand in...

Het cirkus is nokvol... De nummers volgen elkaar vliegensvlug op. Het wachten duurt te lang voor Teddy en hij heeft weer plankenkoorts...

Duizenden ogen kijken naar me... Als ik m'n sprong mis dan... Geloei !

Het orkest zwijgt en de speaker gaat naar de micro...

En nu komt het trio dat jullie met zoveel spanning verwachten : POM... TEDDY... EN MAGGY...

Alles verloopt gesmeerd. Teddy, Maggy en Pom zijn werkelijk in een goede dag. Het is een ware triomf; De jongens en meisjes zijn zo opgetogen dat ze van hun plaatsen opstaan om het sympathiek trio hartelijk te feliciteren. Teddy glimlacht gelukkig. De toekomst straalt hem tegen en hij denkt aan het oude spreekwoord dat de waarheid werd :
NA REGEN KOMT WEER ZONNESCHIJN !

EINDE

De volgende week : DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

HET GELE TEKEN

Het Gele Teken sprong van de kraanarm in de stroom en ondanks alle opzoekingen kon men alleen zijn hoed opvissen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Een half uur later... Na de ontdekking van de hoed van het Gele Teken, worden de opzoekingen op de kaai en in de stroom hardnekkig voortgezet, doch zonder resultaat. Het geheimzinnig personage schijnt wel degelijk in de Theems verdwenen... Kendall en Blake blijven sceptisch...

De taxichauffeur van professor Mortimer, die de snelste weg naar de kaai wou nemen, was verloren gereden in de mist. Meer dan een half uur dwaalden ze door het havenkwartier...

Een chauffeur van de politie houdt de wacht bij z'n auto. Hij gaat op en af omdat het zo vreselijk koud is...

Hm... Die dood lijkt me erg verdacht! Naar mijn mening moeten we hier op wacht blijven... Wat denk jij?

Helemaal accoord! En heb je me niet gezegd dat Mortimer naar hier zou komen?

Verdraaid nog toe! Ik was hem helemaal vergeten! Zonder zijn tussenkomst zou het Gele Teken een slachtoffer meer op z'n actief hebben gehad... Maar waar blijft hij toch?

Het spijt me erg, Sir, maar...

Ja ja, het is al goed. Tracht tot aan de oever van de Theems te geraken. Daar trek ik me wel uit de slag...

Lieve hemel, de mist wordt nog dikker!

Plotseling...

Halt! Wie is daar?

Dat is waar!... Ik vervolg m'n ronde... Hou je ogen open, ouwe jongen!

Begrepen, sergeant!

Weer alleen en klappertandend van de kou, zoekt de politieagent wat bescherming. Hij heeft er geen flauw vermoeden van wie achter hem opduikt...

Haha, hier is het veel beter!

Hallo! Ik ben het, Jack! Je schijnt zo zenuwachtig vanavond?...

Excuseer, sergeant, maar in die mist zie je ook geen vlieg!

Doch plotseling...

RHAAAAAAA

De sergeant draait zich om en komt toegelopen...

Jack! Wat is er?

De sergeant kan nog juist op zij springen voor een politiewagen, die plotseling uit de mist komt opdagen en als een meteoor voorbijscheert...

POLICE

LLW 321

Indien je « HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS » van Edgar P. Jacobs nog niet gelezen hebt, haast je dan! Het is spannend

HET SPOOKSCHIP

(VERVOLG EN SLOT)

KENNEDY inspecteerde zijn domein en zag in dat het er alles behalve schitterend mee gesteld was. Het water kwam tot bijna aan de brug en alleen de lading balken en tonnen hielden het schip drijvend. Het achterste gedeelte was zwaar gehavend door een brand. De bemanning had het schip blijkbaar verlaten op het ogenblik dat er geen redding meer mogelijk scheen. De storm, die hoge golven tegen de boeg joeg, moet ten slotte het vuur gedoofd hebben. En het schip moest, op het ogenblik dat Kennedy er op terecht kwam, reeds maanden over zee gedreven hebben...

Mac had aan boord nog enkele levensmiddelen gevonden en trachtte zich een plaatsje in te richten waar hij zou beschut zijn voor wind en felle zon. Het roer was gebroken en er was geen sprake van het schip te sturen. Er zat slechts één ding op en dat was zich te laten drijven als een kurk in de hoop dat er een schip zou opdagen en hem oppikken.

Mac Kennedy vaarde zeven en twintig dagen.

Op een morgen, toen hij in een stuk zeil gerold sliep in een hoek van de stuurkajuit, werd hij opgeschrikt door een ontploffing die heel het schip deed kraken en schudden. Hij sprong overeind en zag een schip van de Amerikaanse Marine, zichtbaar belast met de opdracht dat drijvend wrak naar de kelder te helpen. Daar ze geen leven aan boord bemerkt hadden en oordeelden dat ze het schip niet konden naar de haven slepen, hadden de Amerikaanse zeelui het spookschip onder vuur genomen... Gek van woede omdat hij wellicht zon gedood worden op het ogenblik dat de redding zo dichtbij was, greep Mac Kennedy een paar seinwimpels, kroop met de lenigheid van een aap in de mast en wuifde en schreeuwde zo veel en zo hard hij kon...

Er gleed weldra een kano in zee en juist voor het spookschip in de golven verdween, werd de arme Mac Kennedy aan boord gehesen. Hij was nog eens op het laatste nippertje aan de dood ontsnapt.

★

GEEF toe, zo besloot kommandant Sam J. Burton, dat het avontuur van m'n vriend Mac niet alledaags is! Ik vaar onafgebroken vijf en veertig jaar op alle zeeën maar ben nooit een tweede matroos tegengekomen, die weken lang kapitein en énig passagier van een echt spookschip is geweest...

GOED NIEUWS VOOR WIE VRIENDEN HEEFT IN HET BUITENLAND

HOE dikwijls heb ik reeds gehoord van Kuifjeslezers dat ze hun albums aan buitenlandse vrienden hadden getoond en dat deze met veel spijt verklaarden, na de levendige verhalen van Hergé te hebben bekeken, «Hoe jammer toch dat deze boeken niet in onze taal verschenen zijn!»

Wil je nu aan je vrienden uit Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk, Engeland, Amerika, Spanje, en alle Engels-, Spaans- en Duitssprekende landen een extraverrassing bezorgen, stuur hen dan een van volgende Kuifje's albums in hun taal:

In het Duits:

1. DAS GEHEIMNIS DER EINHORN (Het Geheim van de Eenhoorn)
2. DER SCHATZ RACKHAMS DES ROTEN (De Schat van Scharlaken Rackam)
3. KÖNIG OTTOKARS ZEPTER (De Scepter van Ottokar)
4. DIE KRABBE MIT DEN GOLDENEN SCHEREN (De Krab met de Gulden Scharen)

In het Engels zijn nu reeds verkrijgbaar:

1. THE SECRET OF THE UNICORN (Het Geheim van de Eenhoorn)
2. THE RED RACKHAM'S TREASURE (De Schat van Scharlaken Rackham)

In het Spaans kan je volgende twee albums bestellen:

1. EL SECRETO DEL UNICORNO (Het Geheim van de Eenhoorn)
2. EL TRESORO DE RACKHAM EL ROJO (De Schat van Scharlaken Rackham).

Al deze albums kan je bij je gewone boekhandelaar, of bij Kuifje, Lombardstraat, 24, Brussel, (P.C. Nr 1909.16) bestellen tegen de prijs van 65 fr.

Maak gebruik van deze gelegenheid om je vriendschapbanden met je buitenlandse kameraden te versterken. Ze zullen dit geschenk naar waarde weten te schatten.

EEN LEZER SCHRIJFT ONS:

« Ik ben in een kostschool, en papa stuurt me ieder week « Kuifje » op, nadat m'n kleine zus het gelezen heeft. Kijk wat ik vandaag merkte op de omslag waarin het blad gezonden wordt: de postbediende zette de stempel op de Kuifje's bon in plaats van op de postzegel! Die postbediende was een beginneling ofwel een lezer van ons blad! »

De foto hierbij toont je duidelijk dat deze anecdote niet verzonnen is.

EEN CREATIE VAN

HET KUIFJE'S UURWERK HELVA

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

(Wordt vervolgd.)

DE KUIFJE'S UURWERKEN ZIJN DE BESTE UURWERKEN VOOR ONZE JONGENS!

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE
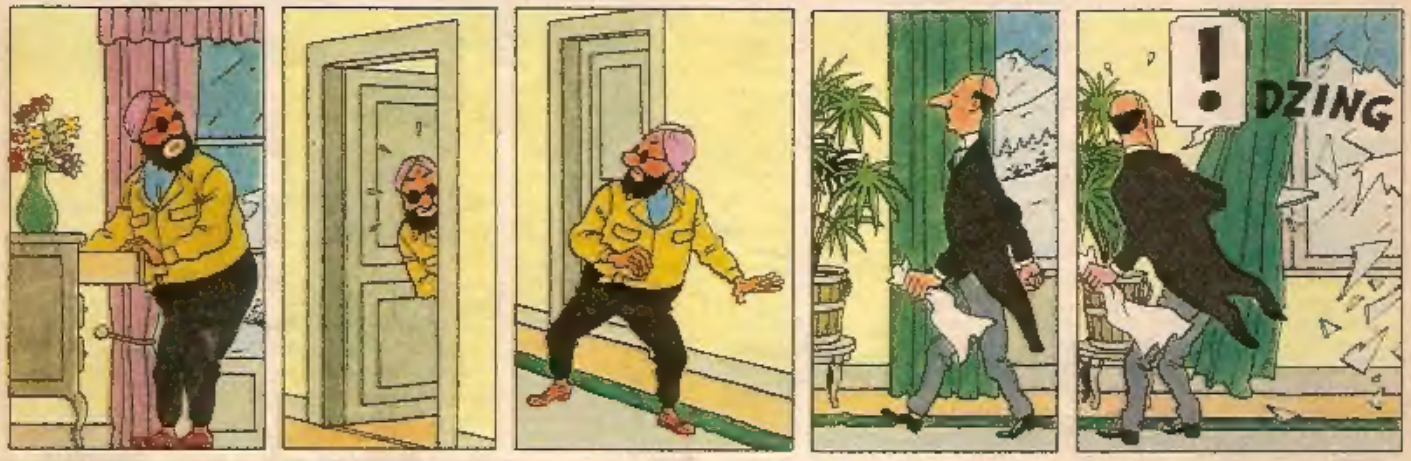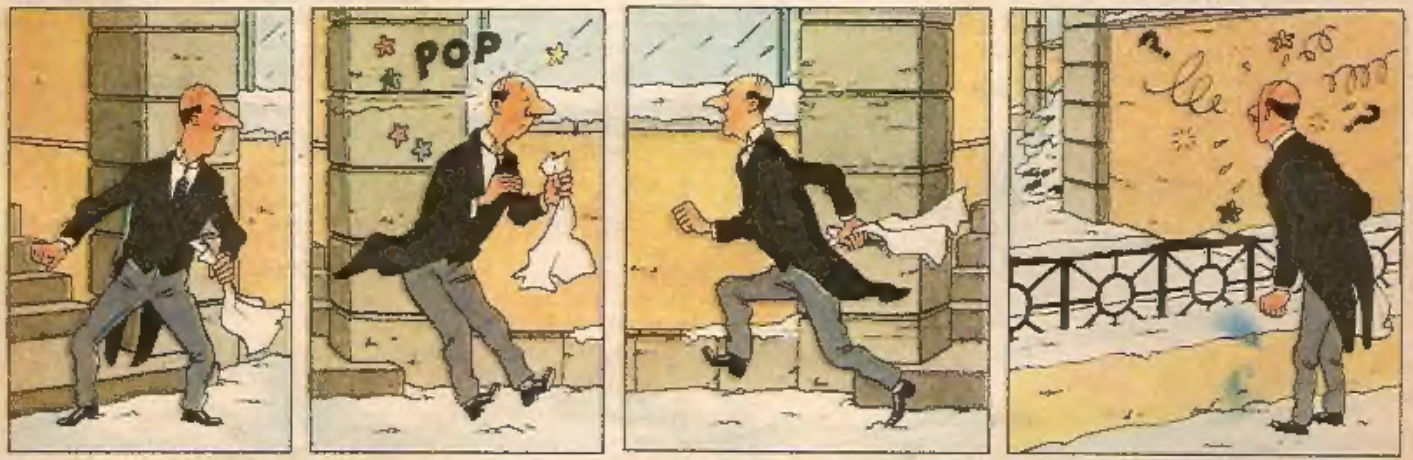
De vader van Jo en Jetje aanvaardde het voorstel van de maharadja van Gopal om een brug over de Najarivier te werpen